

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om fleksydelse. (Justering af fortrydelsesordningen i efterlønsreglerne og i fleksydelsesordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 05.12.2007. 1. behandling 13.12.2007. Betænkning 30.01.2008).

Kl. 13:11

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:10

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslaget tiltrådt af udvalget?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer. (Fødevarekontrol og sanktionsmuligheder m.v.).

Af fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsættelse 12.12.2007. 1. behandling 09.01.2008. Betænkning 06.02.2008).

Kl. 13:11

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:11

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 tiltrådt af udvalget?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Optjeningsrente, tarifgrundlag og fuldstændigt formuefællesskab).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 12.12.2007. 1. behandling 25.01.2008. Betænkning 07.02.2008).

Kl. 13:10

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til statsministeren [om Grønland]:

Hvad kan statsministeren oplyse om den politiske – og ikke mindst den socialpolitiske – situation i Grønland?

Af Søren Espersen (DF), Henrik Brodersen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Anita Knakkegaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 08.01.2008. Fremme 11.01.2008).

Kl. 13:11

Formanden:

Den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Espersen, til begrundelse for forespørgslen.

Kl. 13:12

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Espersen (DF):

Er der nogen her til stede, som i nyere tid har hørt en grønlandsk politiker formulere sætningen: Og hvad kan vi grønlandere så gøre for rigsfællesskabet? Min påstand er, at en sådan sætning er der ingen her til stede, der har hørt. Derimod har man gang på gang hørt danske politikere sige: Hvad kan vi gøre for rigsfællesskabet?

Det er derfor, jeg med ét ord har karakteriseret moderne grønlandske politikeres generelle attitude, når sagen drejer sig om Danmark og rigsfællesskabet, med ordet klynk, et konstant klynkeri og en jamren over, hvor forfærdeligt Danmark siden tidernes morgen har ageret i forhold til Grønland. Min kollega, hr. Lars-Emil Johansen, er en af de værste af slagsen. Han er, som jeg har beskrevet, grønlandsmester i klynk. Han har fundet ud af, at Danmark skylder Grønland 65 mia. kr., og de skal afleveres, siger han, for det er penge, Danmark på grund af Thule har sparet på NATO. Vi har endnu ikke fået besked fra hr. Lars-Emil Johansen, om vi skal udbetale pengene i rater, eller om han skal have dem på en gang.

En anden af mine bekendte, borgmesteren i Jakobshavn, Anthon Frederiksen, har i en offentlig tale beskrevet rigsfællesskabet således: »Dankerne har i århundreder grinet hele vejen til banken«. Ja, hvor har vi dog moret os på vej til banken. Men dette er altså rigsfællesskabet anno

2008. Det er således, man fra ledende grønlandske politikeres side ser på Danmark som nogle, der går og griner hele vejen til banken. Men det er – synes jeg – uanstændigt at fuppe med historien på den måde.

Desværre er der mange unge grønlandere, der er hoppet på fuphistorierne. Jeg møder dem såvel her som i Grønland og bliver hver gang dybt frustreret over at høre dem jamre og klynke på samme måde som deres politiske forbilleder i stedet for frisk og frejdigt at tage fat på problemerne, og jeg får ofte lyst til at tage fat i deres kravetøj og sige: Så tag jer dog sammen.

Jo, det er lykkedes at få den grønlandske ungdom til at tro, at grønlanderne er ofre, og danskerne er bøddler, at give grønlanderne offerrollen som et undertrykt folk. Desværre er der også danske politikere, der er hoppet på den historie med offer og bøddel, og den til enhver tid undskyldende står klar med pengeposen for at råde bod på alt det onde, vi tror, vi har påført Grønland.

Det er mit håb, at denne debat vil blive starten på et tiltrængt opgør med myterne og forløjetheden i forhold til Grønland. I min ordførertale senere vil jeg i særlig grad beskæftige mig med social- og uddannelsessituationen i Grønland, som generelt er så elendig, at vi fra Folketingets side nu bliver nødt til at gribe ind. Og jeg ser frem til statsministerens redegørelse.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak. Det er statsministeren til besvarelse.

Kl. 13:15

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I besvarelsen af første del af forespørgslen, nemlig om den politiske situation i Grønland, vil jeg tage afsæt i landsstyreformandens nytårstale. Landsstyreformanden fremhævede i sin nytårstale to store politiske begivenheder i 2008: Valg af medlemmer til kommunalbestyrelserne i de kommende storkommuner og landsstyrets planlagte folkeafstemning om en kommende selvstyreordning for Grønland. Begge emner illustrerer den udvikling, som Grønland har været igennem med knap 30 års hjemmestyre.

Valget til de nye storkommuner dokumenterer, at hjemmestyreordningen har medvirket til at skabe et ansvarsbevidst politisk miljø i Grønland; et samfund, som er i stand til at gennemføre